

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 18. januára 1996 predbežne prerokoval podnet [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] vo veci porušenia jeho základného práva na podnikanie a práva na náhradu ušlého zisku Obvodným úradom Čadca a takto

r o z h o d o l :

1. Podnet [REDAKOVANÉ] v časti namietajúcej porušenie základného práva podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky konaním a rozhodnutím Obvodného úradu Čadca o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

2. Podnet [REDAKOVANÉ] v časti požadujúcej prikázanie konania Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky a náhradu ušlého zisku o d m i e t a pre nepríslušnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") dostal 12. decembra 1995 podanie [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], označené ako "Konanie o podnete čl. 130 odst. 3 Ústavy SR k porušeniu Ústavy SR 5 oddiel čl. 35 odst. 1". Z obsahu podania i z ďalších priložených listín vyplynulo, že pisateľ 25. septembra 1995 požiadal Obvodný úrad Čadca - živnostenské oddelenie o vydanie rozhodnutia, pretože od 1. apríla 1995 chcel začať podnikat', avšak, ako ďalej píše, nebola mu vydaná "koncesná listina" len preto, že nikto nevydáva lustračné osvedčenie; súčasne požiadal o pomoc adresáta svojej žiadosti.

Obvodný úrad Čadca - oddelenie živnostenské listom z 2. októbra 1995 odpovedal na list [REDAKOVANÉ] z 25. septembra 1995 tiež listom č.j. ŽO-

95/00024-071. List pisateľa podnetu považoval za žiadosť o vydanie rozhodnutia k podnikaniu v oblasti zabezpečovacej techniky (1. veta listu) a súčasne ho poučil o podmienkach potrebných pre vydanie živnostenského oprávnenia v tejto oblasti podnikania. Osobitne poukázal na to, že ide o živnosť koncesovanú, a preto je potrebné, aby k žiadosti o jej vykonávanie priložil osvedčenie vydané podľa zákona č. 451/1991 Zb., ktorým sa ustanovujú niektoré ďalšie predpoklady pre výkon niektorých funkcií v štátnych orgánoch a organizáciách Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Českej republiky a Slovenskej republiky v zmysle živnostenského zákona (ďalej len "lustračné osvedčenie").

Pisateľ podnetu bol toho názoru, že Obvodný úrad Čadca - živnostenské oddelenie, ktorý mu nevydal živnostenské oprávnenie v oblasti zabezpečovacej techniky len preto, že nemohol priložiť k svojej žiadosti lustračné osvedčenie, porušil jeho základné právo na podnikanie podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "ústava").

Žiadal tiež, aby ústavný súd v konaní o podnete rozhodol o tom, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je povinné vydávať lustračné osvedčenie ako ďalší ústredný orgán štátnej správy a jemu nahradiť ušlý zisk 720 000,- Sk, a to všetko do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Ústavný súd môže konať o podnete, ktorým fyzické alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich práv. Konanie o podnete pred ústavným súdom začína jeho prijatím na ďalšie konanie, pokiaľ spĺňa zákonom predpísané náležitosti uvedené v 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z. Pri predbežnom prerokovaní podnetu ústavný súd skúmal, či konanie a podľa pisateľa podnetu aj ním označené konkrétne rozhodnutie štátneho orgánu mohlo porušiť jeho základné právo. Rovnako skúmal, či podnet spĺňal aj ďalšie zákonom predpísané náležitosti.

Pisateľ podnetu uviedol, že 1. apríla 1995 a 25. septembra 1995 požiadal Obvodný úrad Čadca - živnostenské oddelenie o vydanie "koncesnej listiny", ale jeho žiadosť bola zamietnutá z dôvodu nevydávania lustračných osvedčení. Ústavný súd 3. januára 1996, najmä na tieto tvrdenia pisateľa podnetu, požiadal

Obvodný úrad v Čadci - živnostenské oddelenie, aby sa vyjadril k jeho obsahu. Vo vyjadrení obvodný úrad uviedol, že pán Šopor listom dňa 25. septembra 1995 mu oznámil, že chce súkromne podnikat' od 1. apríla 1995 v oblasti zabezpečovacej techniky, ale nebola mu vydaná koncesná listina len preto, že nikto nevydáva lustračné osvedčenia. V liste sa ďalej konštatovalo, že po preskúmaní uvedených skutočností bol zistený skutočný stav taký, že v tomto termíne (zrejme ide o 1. apríl 1995) ani pred uvedeným dátumom na živnostenské oddelenie nebola adresovaná žiadna žiadosť o vydanie koncesovanej živnosti od p. Šopora Miroslava na podnikanie v oblasti zabezpečovacej techniky.

K porušeniu základného práva pisateľa podnetu podľa čl. 35 ods. 1 ústavy mohlo dôjsť konaním a rozhodnutím Obvodného úradu Čadca - živnostenského oddelenia vtedy, ak by po splnení všetkých zákonom ustanovených podmienok žiadosť o vydanie živnostenského oprávnenia v oblasti zabezpečovacej techniky zamietol alebo by o veci vôbec nekonal. Aj v takomto prípade by však ústavný súd skúmal, či sú splnené ďalšie podmienky konania o podnete, najmä, či pri rozhodovaní o vydaní živnostenského oprávnenia nedošlo k porušeniu zákonnosti, lebo či tieto nedostatky nemožno odstrániť do právoplatnosti rozhodnutia ešte v správnom konaní; po právoplatnosti rozhodnutia zase v konaní pred všeobecným súdom. Len ak by v konaní alebo rozhodnutím samým došlo k porušeniu ústavnosti, ktorú nemožno odstrániť v konaní pred všeobecným súdom, je v danej veci oprávnený rozhodnúť súd ústavný. Z vyžiadaného stanoviska Obvodného úradu Čadca - živnostenského oddelenia vyplýva, že pisateľ podnetu v priebehu roka 1995 nepodal žiadosť o vydanie živnostenského oprávnenia v oblasti zabezpečovacej techniky s náležitosťami upravenými 50 a nasl. zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, a preto ku konaniu o nej nemohlo ani dôjsť. List živnostenského oddelenia Obvodného úradu v Čadci č. j. ŽO-95/00024-071 z 2. októbra 1995 nie je rozhodnutím živnostenského úradu podľa 53 ods. 2 živnostenského zákona, ale informáciou o podmienkach, ktoré je potrebné splniť pre vykonávanie požadovanej koncesovanej živnosti. Informáciu živnostenského oddelenia Obvodného úradu v Čadci nemožno považovať za rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie živnostenského oprávnenia, ktoré by malo spôsobiť porušenie základného práva pisateľa podnetu upraveného v čl. 35 ods. 1 ústavy, a ktorým by sa

ústavný súd mohol zaoberať (po splnení ďalších zákonných podmienok) v konaní o podnete. Pisateľ podnetu neoznačil také konanie alebo rozhodnutie štátneho orgánu, ktorým mohlo dôjsť k porušeniu označeného základného práva.

Z týchto dôvodov bol preto podnet [REDAKOVANÉ] odmietnutý v časti namietajúcej porušenie základného práva na podnikanie pre nesplnenie náležitostí upravených zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov.

2. V konaní o podnete podľa čl. 130 ods. 3 ústavy pisateľ podnetu žiadal, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, v ktorom by rozhodol o tom, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je povinné vydávať lustračné osvedčenie ako ďalší ústredný orgán štátnej správy, a tiež o tom, že pisateľovi podnetu je toto ministerstvo povinné nahradiť ušlý zisk vo výške 720 000,- Sk, a to všetko do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

V konaní o podnete môže ústavný súd rozhodnúť o tom, že označeným konaním, opomenutím alebo rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva jeho pisateľa alebo, že k namietanému porušeniu základného práva nedošlo, a preto podnetu nevyhovie.

Z petitu pisateľa podnetu v tejto časti vyplýva, že sa domáha pred ústavným súdom takého konania a rozhodnutia, na ktoré ústavný súd nie je oprávnený. Ústavný súd teda nie je oprávnený ústredným orgánom štátnej správy prikazovať určité konanie, ale ani rozhodovať o škode (v konkrétnom prípade inej škode - ušlom zisku), ku ktorému malo dôjsť v dôsledku údajného porušenia základného práva pisateľa podnetu. Preto bol aj v tejto časti podnet [REDAKOVANÉ] odmietnutý pre nepríslušnosť ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach dňa 18. januára 1996

Za správnosť vyhotovenia: JUDr. Viera M r á z o v á

[REDAKOVANÉ] predsedníčka senátu